

Avancronică la CTCE Brăila.

Confidențe autobiografice.

În anul 2018 la Cenenarul Marii Uniri din anul 1918, sub egida "Comitetul Român de Istorie și Filozofia Științei" la inițiativa unor specialiști în "istoria științei" s-a elaborat pe bază de documente și mărturii o lucrare despre:

„PIONIERII INFORMATICII ROMÂNEȘTI – ROINFO”

60 de ani de informatică românească

Proiectul a fost coordonat de conferențiarul universitar Marin Vlada – Universitatea București. Lucrarea s-a desfășurat în timp pe o bază de informații extrem de amplă concretizată în 5 volume de mărturii, consemnări și documente oficiale, oameni și evenimente, între anii 1960 – 2020. Cele 5 volume au fost postate și în format electronic pe Internet și pot fi descărcate de la adresa dată în bibliografia la această poveste (pentru volumele iii și iv).

Povestea de față este o continuare a promisiunii făcută la sfârșitul descrierii din blogul de prezentare pentru Centrul Teritorial de Calcul Brăila - <https://ctcebraila.wordpress.com/> . Spuneam acolo că: "poate, dacă timpul va permite, vom prezenta și o scurtă istorie necunoscută a evenimentelor care au precedat înființarea CTCE Brăila". Cred că a venit timpul să spunem și această poveste de care nu mai știe nimeni și care s-a pierdut în noianul evenimentelor ultimilor 60 de ani. Deci, să punem ca motto "Să începem cu sfârșitul".

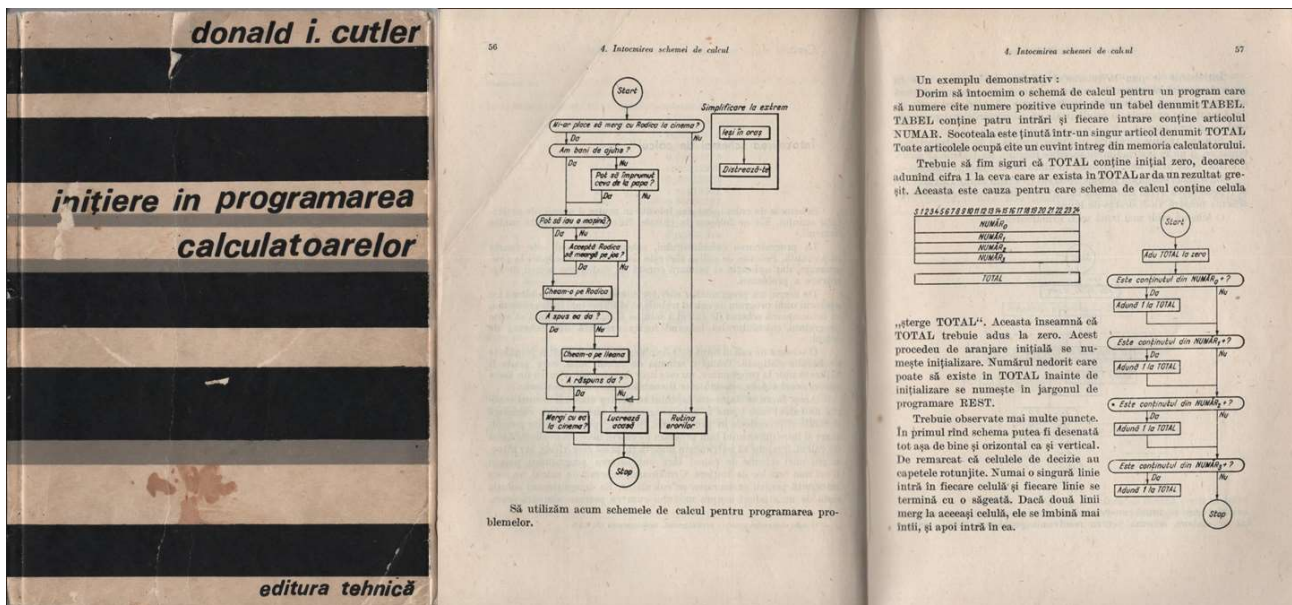
Povestea are un puternic caracter autobiografic legat de contextul socio-economic al evenimentelor care s-au desfășurat și au condus la realizarea și funcționarea CTCE Brăila. Sunt fapte reale trăite, oprunuități valorificate și, de ce să nu recunoaștem, puțin noroc pe care l-a oferit soarta. Pe de altă parte, cu puțină pricepere și multă dăruire și perseverență, fiecare poate să construiască ceva, să lase ceva în urmă.

Să începă povestea!

1961 – 1965 Am absolvit IPB Institutul Politehnic București – Facultatea de Energetică, specializare pe automatizări energetice. Proiect de absolvire "Sincronizarea automată a generatoarelor trifazate" și am lucrat acești ani pe șantierul de construcții energetice, linii și stații de transformare, Electromontaj Brăila.

1966 - Am început o nouă activitate la marea uzină Progresul Brăila. Mai întâi la biroul de proiectări SDV-uri pentru mașini unelte cu comandă program, un dispozitiv de călirea dinților marilor roți dințate de la excavatoare prin curenți de înlată frecvență ș.a. iar mai apoi la biroul de organizarea muncii și dezvoltarea fluxurilor de producție. Uzina Progresul avea o bibliotecă tehnică de mare valoare care se putea îmbogăți la cerere cu publicații din străinătate.

În anul 1967 am luat contactul cu una din primele cărți publicate în România cu privire la calculatoare care m-a fascinat și pe care o păstrez și acum în biblioteca mea. Aici am aflat... cu humor ce înseamnă o schemă logică.

Dacă o să citiți prima schema logică o să vă distrați copios.

În anul 1968, din compartimentul de organizare în care lucram am fost trimis la două cursuri de perfecționare la CEPECA – Centrul de Perfecționare a Cadrelor. Pe scurt: centrul CEPECA a fost înființat cu ajutorul ONU – BIM Biroul Internațional al Muncii pentru ameliorarea sistemelor de conducerea și organizare în întreprinderile industriale. Detalii se găsesc în volumele menționate la bibliografia acestei povești. Am participat la două cursuri: "Optimizarea transportului intern și depozitarea" și "Analiza circulației documentelor". La fiecare trebuia să depui după un timp un proiect concret din întreprinderea ta. Din analiza făcută pentru câteva sute de tipuri de documente din uzină și a circuitului acestora a rezultat un studiu, prezentat în fața conducerii uzinei, care a semnalat locurile înguste care afectau procesul de producție. Unul dintre acestea era "pregătirea fabricației", compartimentul de lansare a documentelor de execuție: câteva mii de fișe tehnologice, bonuri de materiale, fișe de operațiuni și manoperă pentru fiecare comandă. Scrierea acestora se făcea de mână de câteva zeci de operatoare care nu puteau să acopere volumul de muncă.

Am fost întebat: ce propui?

Am propus o soluție, la tehnologia acelor vremuri, pe care o aveam pregătită. Niște echipamente Singer din Austria care memorau textele de tipărit pe bandă de hârtie perforată, cu o formatare cerută de tipul documentului, și mai apoi asiguroau o tipărire pe hârtie cu o cerneală specială (alcoolică) ori de câte ori era nevoie. Propunerea a fost aprobată, echipamentele au fost importate foarte repede și lansarea documentelor pentru producția de serie, excavatoare și rulouri compresoare a trecut în sistem automat. A fost o ceștere semnificativă de productivitate. La mine au apărut primele conexiuni logice cu ceea ce va însemna prelucrarea informațiilor.

1969 – Bingo!!! Prin BIM – Biroul Internațional al Muncii al ONU și în colaborare cu IBM, la CEPECA se instalează și se pune în funcțiune primul calculator adevărat, IBM 360/40 cu cititoare de cartele, discuri, benzi magnetice și imprimante, într-o clădire nouă proiectată adecvat pentru pregătirea viitorilor lucrători în informatică. Nenumărate detalii și evenimente le găsiți în bibliografia din subsolul acestui document. Relevant este volumul IV la care vom face referințe detaliate puțin mai departe. Nu știu prin ce concurs de împrejurări am fost selectat pentru a participa la cursurile de calculatoare organizate la CEPECA. Am participat la a doua serie de cursanți din informatică (cca 40) din istoria CEPECA. Am urmat trei sesiuni de pregătire spațiate în timp (cca 2 luni) și un proiect de absolvire. Am avut mai mulți instructori dar îmi aduc aminte de Ion Stăncioiu organizatorul cursurilor și Ioan Georgescu (poreclit Pixi) cu care am făcut cursurile de Assembler IBM și care a avut mai apoi o contribuție deosebită la înființarea CTCE Brăila. Dar toate evenimentele la rândul lor în ordine cronologică. Am dat prima dată în viață un test de inteligență și pispicacitate. Nu mai văzusem niciodată așa ceva. Am reușit să fac 52 din cele 100 de teste în 2 ore. Baremul de intrare era de minim 50 de rezolvări. Primul limbaj de programare predat a fost FORTRAN cu prof. Stelian Niculescu folosit pentru calcule matematice. El există și astăzi în platforma de programare pentru C++ și FORTRAN – CodeBLOCK. Au urmat noțiuni de COBOL și mai apoi detalii din Assembler IBM. În România după licența IRIS (clonă IBM) din Franța s-au realizat calculatoarele FELIX iar limbajul s-a numit Asiris. Am promovat cu un proiect de calculul devizelor din construcții (pe baza cunoștințelor despre devize acumulate în anii în care am lucrat la Electromontaj). A fost o mică viață de școală în comparație cu viitorul program de anvergură de la COCC Centrul de Organizare și Calcul în Construcții care a rulat pentru constructorii din Brăila și la CTCE. Mulți din colegii din seria de cursanți de la CEPECA i-am reîntâlnit în centre de calcul departamentale.

Centrul de Calcul CEPECA

1970 – Situația dezvoltării industriale a României și colaborarea cu ONU / BIM pe multiple planuri de modernizare și mai bună organizare în industrie au condus la încercarea de a disipa conștiințele și unele inițiative la nivelurile teritoriale și locale. În acest sens undeva la nivelurile înalte de decizie s-a luat hotărârea de înființare la județe a Cabinetelor de Organizare a Producției și a Muncii. A fost un pas interesant de a lăsa libere unele inițiative de modernizare la nivelul operațional local. Cum funcționa un Cabinet? Era un angajat numit "director de Cabinet" dependent administrativ de Consiliul Județean iar operational de Comisia Economică a CJ al PCR. Cabinetul avea un colectiv consultativ compus din directori sau ingineri șefi din întreprinderile reprezentative. Prin contacte directe și discuții se colectau propuneri de proiecte care să amelioreze organizarea sau efortul de muncă din întreprinderi. Propunerile se analizau, se aprobau și se finanțau direct din fonduri de producție fără fonduri și aprobări de investiții. Erau compatibile cu proiectele de mică mecanizare sau soluțiile din inovații dar mai diversificate ca domenii. Nu am apucat să fac prea multe lucrări dar îmi aduc aminte de una remarcabilă. Directorul de la Fabrica de biscuiți din Brăila a propus în locul tăvilor în care se coceau biscuiți o bandă rulantă metalică care trecea cu o anumită viteză prin cuptor iar biscuiții erau preluați direct pe linia de ambalare. S-a realizat și chiar a funcționat cu o productivitate mult sporită.

1971 – Să adăugăm un motto la acest capitol:

"Istoria ar trebui să fie scrisă de către cei care au trăit-o efectiv".

Și acum vine partea cea mai interesantă a evenimentelor care au marcat istoria CTCE Brăila. La sfârșitul lui octombrie 1971 a venit de la București la Comisia Economică a CJ PCR Brăila o notă prin care pe data de 15 noiembrie va avea loc la CC al PCR o discuție despre Programul Național de Dotare cu Tehnică de Calcul. Se menționa să vină cineva pregătit pe această problemă. Nu știam nimic despre ce se întâmpla despre această problemă în țară. Cred că din județul Brăila eram singurul care știa în acel moment câte ceva despre tehnica de calcul și programe. Făcusem cursurile la CEPECA pe "main-frame"-ul IBM360/40 și rulasem deja un program de calculul devizelor de construcții. Conducător de proiect a fost dul. Ioan Georgescu unul din lectorii pentru limbajul Assembler IBM.

Am fost chemat la Comisia Economică și mi s-a spus să mă pregătesc că pe 15 noiembrie mă duc la CC al PCR.

Cu experiența de relații de până atunci știam că dacă te duci la o discuție trebuie să te duci pregătit cu un material scris să-l dai interlocutorului astfel încât să pui mai întâi tu întrebările și propunerile decât să aștepti să te întrebe el. Fiind vorba despre o "dotare cu tehnică de calcul" am elaborat un referat de trei pagini care conținea pe scurt structura economică a județului Brăila și câteva elemente cantitative (industrii, unități economice, angajați) precum și elemente care țineau de construcția sediului unui centru de calcul, dotarea cu echipamente, personal și unele dintre principalele aplicații de "computing": gestiune materiale, forța de muncă, calcule de investiții. Am făcut și o evaluare valorică a costurilor pentru o astfel de investiție. Unele cifre de control le aflasem la CEPECA și din experiența din anii care îi lucrasem pe șantier. Referatul a fost văzut și aprobat de șeful Comisiei Economice.

Să continuăm povestea.... Cu delegație de la CJ al PCR Brăila pe 15 noiembrie 1971 am luat trenul de 6.00 dimineața și am plecat la București. Era o zi de toamnă târzie cu o burniță deasă și rece. Am ajuns la CC al PCR la intrarea de pe strada Dem I Dobrescu. M-a preluat la intrare un colonel care a verificat delegația, buletinul și o listă care era la poartă apoi m-a luat într-un lift și m-a dus pe un hol la etajul 4 și m-a băgat într-o cameră cu vreo 30 de scaune și o masă la pupitru. Mai erau deja câteva persoane dar m-am așezat pe unul din sacunele din al doilea rând, relativ aproape de ușă. Peste foarte puțin timp a venit o bună cunoștință de-a mea... dul Ioan Georgescu de la CEPECA care acum se transferase în calitate de inginer șef la ICI – Institutul de Cercetare în Informatică viitorul for tutelat al CTCE-urilor. Era reprezentantul ICI la discuții și s-a așezat bucuros lângă mine.

Între timp sala s-a mai populat dar nu cred că au fost mai mult de 15 – 20 de participanți. A venit și un prezidiu format din trei persoane care nu știam cine sunt și nici nu s-au recomandat. Cineva de la masă a spus câteva cuvinte și apoi ne-a invitat să vorbim. Nu se ridica nimeni. Am încercat să mă ridic eu dar dul Georgescu m-a tras de mânecă să stau jos. Cei din prezidiu au observat și mi-au spus "hai tovarășu să auzim...". În acel moment m-am ridicat cu hârtiile în mână și nu m-am oprit până când nu am citit toate cele trei pagini. Nu m-a întrerupt nimeni. La sfârșit unul dintre "moderatori" m-a întrebat de unde am luat cifrele de evaluare. Am răspuns că pentru construcție aveam experiență de șantier iar pentru celelele din cursurile la CEPECA și documentație de la INIDT – Institutul Național de Informare și Documentare Tehnică (la care eram abonat). A invitat și pe ceilalți să vorbească dar mai concis. Îmi mai aduc aminte de cineva de la Cluj care ridica deja problema cartelelor perforate și a hârtiei de imprimantă.

Prezidiul împreună cu reprezentantul ICI, dul Georgescu, s-au retras pentru o discuție separată care nu a durat mai mult de un sfert de oră și după aceea ne-au spus că suntem liberi. Am plecat cu dul Georgescu care mi-a spus că a fost întrebat: "ce facem cu ăștia de la Brăila?"... la care el a argumentat: "... la ăștia care știu ce trebuie să facă nu le dăm atunci cui să dăm?"... Dul Georgescu mi-a spus că argumentul a fost acceptat și lista cu priorități de dotare a fost modificată iar CTCE Brăila a fost promovat ca înființarea prevăzută în anul 1982 să se mute la anul 1972.

Am câștigat 10 ani ceace nu este puțin! În acel moment am ajuns pe poziția a 5-a în topul de priorități de înființare și investiții în informatică. Înaintea noastră au rămas doar marile centre universitare Cluj, Timișoara, Iași și Prahova. Puteți vedea în lista de priorități publicată în volumul IV la pagina 183 – 184 prin HCM 1312.

8.8 Centrele Teritoriale de Calcul Electronic (CTCE)

Perioada de informatizare a României (1965-1980).

Programe de dotare cu tehnică de calcul și de automatizare a prelucrării datelor

Dezvoltarea informaticii românești până în anul 1989⁴⁷ (perioada socialistă, politica PCR în România) s-a realizat pe baza unor „documente programatice” realizate de specialiști de înaltă clasă (oameni de știință, academicieni, cercetători, profesori, ingineri, economiști etc.) și însușite de Partidul Comunist Român (PCR) – partid unic în România, devenind în acest fel „sarcini” ce erau „transpuse în viață”:

1. Anul 1967 – „Programul de dotare a economiei naționale cu echipamente moderne de calcul și de automatizarea prelucrării datelor”, primul program de informatizare a României elaborat de colectivul de specialiști: profesorul *Mihai Drăgănescu*, profesorul *Mircea Petrescu*, *Nicolae Costake*, *Vlad Iancovici*, *Ștefan Bârlea*, *Emil Miteșcu*, *Cornel Mihulecea* și *Nicolae Sucitulescu*.
2. Anul 1971 – „Programul cu privire la sistemul național de informatică și conducere”, program dezbătut și aprobat în ședința Comitetului Politic Executiv al PCR, din octombrie 1971. La vremea respectivă, programul era în concordanță cu ceea ce se prefigura pentru dotarea județelor cu tehnică de calcul și când *datele de intrare* erau introduse prin *cartele perforate*, iar *teleprelucrarea* avea caracter de pionierat. Centralizările se efectuau prin metodele convenționale, destul de greoaie în acea vreme, prin transportul/deplasarea cartelelor perforate sau a benzilor magnetice, iar în cazuri excepționale prin folosirea telexului sau a telefonului.
3. Anul 1972 – „Hotărârea CC al PCR cu privire la perfecționarea sistemului informațional economico-social, introducerea sistemelor de conducere cu mijloace de prelucrare automată a datelor și dotarea economiei naționale cu tehnică de calcul în perioada 1971-1980”, adoptată în aprilie 1972. Un program revoluționar privind informatizarea în România dacă se ține seama că s-a stabilit producerea la noi în țară a calculatoarele FELIX C256 (licență franceză – IRIS 50), precum și alte echipamente periferice. Se avea în vedere apariția de structuri organizatorice (CTCE – Centrele teritoriale de calcul electronic, ce se vor înființa în anul 1973, precum și Centre de Calcul la nivelul ministerelor sau la nivelul unităților economice mari – uzine și fabrici; de asemenea, s-au înființat și *Oficii de Calcul* pe lângă unități economice mici și mijlocii) pentru a efectua *prelucrări informatice* unitare la nivelul județelor sau centralizat la nivelul ministerelor.
4. Anul 1973 – „Hotărârea privind aplicarea Decretului nr. 499/1973 referitor la organizarea unitară a activității de informatică și unele măsuri pentru îmbunătățirea elaborării sistemelor de conducere economică”, Consiliul de Miniștri – HOTĂRÎREA Nr. 1312 din 6 octombrie 1973. Documentul conține LISTA unităților subordonate Institutului central pentru conducere și informatică (18 unități în municipii, Centre Teritoriale de calcul electronic (CTCE) – Timișoara, Cluj, Iași, Ploiești, Brăila,

⁴⁷ Ion Ivan, „Strategii ale informatizării în România, înainte de anul 1989”, Istoria informaticii românești, vol. II, Editura MATRUXROM, 2019, pag. 411.

Brașov, Pitești, Constanța, Bacău, Sibiu, Craiova, Arad, Suceava, Târgu Mureș, Baia Mare, Oradea, Galați, Piatra Neamț și 5 Licee de informatică – București, Timișoara, Cluj-Napoca, Iași, Brașov și ulterior Petroșani – observația prof. Stelian Niclescu). Obiectul activității pentru un CTCE: Cercetare, elaborare de programe și implementare de sisteme informatice; prelucrare date pe echipamente de calcul; formare și perfecționare de cadre pentru informatică. Obiectul activității pentru un Liceu de informatică: Formare de cadre cu studii medii pentru informatică.

HOTĂRÂRE Nr. 1312 din 6 octombrie 1973⁴⁸

privind aplicarea Decretului nr. 499/1973 referitor la organizarea unitară a activității de informatică și unele măsuri pentru îmbunătățirea elaborării sistemelor de conducere economică.

EMITENT CONSILIUL DE MINIȘTRI

Publicat în BULETINUL OFICIAL NR. 0 din 6 octombrie 1973, Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România hotărăște:

ANEXA

LISTA unităților subordonate Institutului central pentru conducere și informatică

Nr. crt.	Denumirea	Sediu		Obiectul activității	Forma de finanțare
		Localitatea	Județul		
0	1	2	3	4	5
I. Centre teritoriale de calcul electronic					
1.	Centrul teritorial de calcul electronic	Municipiul Timișoara	Timiș	Cercetare, elaborare de programe și implementare de sisteme informatice; prelucrare date pe echipamente de calcul; formare și perfecționare de cadre pentru informatică.	unitate economică
2.	Centrul teritorial de calcul electronic	Municipiul Cluj	Cluj	Cercetare, elaborare de programe și implementare de sisteme informatice; prelucrare date pe echipamente de calcul; formare și perfecționare de cadre pentru informatică.	unitate economică
3.	Centrul teritorial de calcul electronic	Municipiul Iași	Iași	Cercetare, elaborare de programe și implementare de sisteme informatice; prelucrare date pe echipamente de calcul; formare și perfecționare de cadre pentru informatică.	unitate economică
4.	Centrul teritorial de calcul electronic	Municipiul Ploiești	Prahova	Cercetare, elaborare de programe și implementare de sisteme informatice; prelucrare date pe echipamente de calcul; formare și perfecționare de cadre pentru informatică.	unitate economică
5.	Centrul teritorial de calcul electronic	Municipiul Brăila	Brăila	Cercetare, elaborare de programe și implementare de sisteme informatice; prelucrare date pe echipamente de calcul; formare și perfecționare de cadre pentru informatică.	unitate economică

⁴⁸ Sursa: <http://legislatie.just.ro/Public/FormaPrinxBila/00000G01L7HBN3A99DH23PFIL5Y418TB>.

Nu știu dacă a fost numai contribuția mea sau soarta și norocul de a profita de o oportunitate precum și modul corect de a justifica și a prezenta un punct de vedere. Marea bucurie și emoție nu a fost la București deoarece știam că anumite hotărâri se pot schimba peste noapte numai la o simplă ”indicație”. Nu am comentat nimic la întoarcere și nici nu am fost întrebat să dau detalii. După câteva săptămâni marea bucurie și satisfacție a venit când am fost rechemat la CJ PCR la Comisia Economică care mi-a confirmat că în planul de înființare și investiții pe anul 1972 și respectiv 1973 – 1975, Brăila va avea un Centru Teritorial de Calcul Electronic. Planul de investiții era realizat de către Consiliul Popular Județean și întreprinderile de construcții din Brăila, respectiv ICMJ. Proiectele de CTCE-uri s-au realizat centralizat la București de către ISPE – Institutul de Studii și Proiectări Energetice care se documentase despre acest tip de construcții speciale în Franța. În subsol găsiți câteva semnalări ale actelor normative legate de informatizare.

La 1 iunie 1972 a apărut hotărârea de înființare a CTCE Brăila. Bingo!!

Au urmat aproape 3 ani intermediari până la în iunie 1975 când a intrat în funcțiune la CTCE Brăila primul calculator FELIX C-256 - P40. În acești ani activitatea a fost realizarea unor mici prelucrări informatice de calcul cu mașinile de facturat și contabilizat FC-15, s-a început angajarea de personal și școlarizarea acestuia, culegerea de date pe cartele perforate pentru unele mici aplicații care puteau fi rulate pe calculatoare deja existente la București. Funcționarea se făcea în două spații puse la dispoziție temporară de către CPJ până la realizarea investiției.

Construcția și echiparea CTCE Brăila este descrisă în amănunt în blog-ul <https://ctcebraila.wordpress.com/>

Ca să vedeți totuși cum se poate schimba într-o situație neplăcută și dăunătoare pentru un proiect național de o asemenea mărime voi descrie o hotărâre care a avut o influență negativă asupra dezvoltării CTCE-urilor.

În anul 1974 a avut loc una din crizele petroliere majore în economia mondială. România era unul din marii consumatori de energie pentru industria grea și metalurgică. S-a luat hotărârea de a se face mari economii în practic toate ramurile de activitate. La CTCE Brăila unde construcția era prevăzută cu un parter și patru etaje s-au tăiat ultimele două etaje care nu apucaseră să se contureze și așa am rămas cu 3 niveluri. Centrele de calcul din țară care nu apucaseră să se înființeze nu au mai primit investiții în construcția de clădiri sau spații adecvate ci au instalat viitoarele

calculatoare în spații deja existente de multe ori improprie și inadecvate pentru calculatoare și asigurarea instalațiilor auxiliare de funcționare (alimentare cu energie, climatizare, stabilizare tensiune și frecvență, etc.). Un exemplu semnificativ l-am avut de la colegii noștri din Galați care au funcționat în condiții precare.

Din 42 de județe numai 18 au fost cuprinse în Decretul și HCM-ul de înființare la nivel de CTCE, restul au rămas la nivel de Oficiu de Calcul cu o dotare minimală corespunzătoare (FELIX mai mici, mini CORAL sau Independent) arondate pe lângă câte un CTCE din județele limitrofe. Oficiul de la Slobozia (Ialomița) a fost arondat la CTEC Brăila foarte târziu în anul 1985 – 1986.

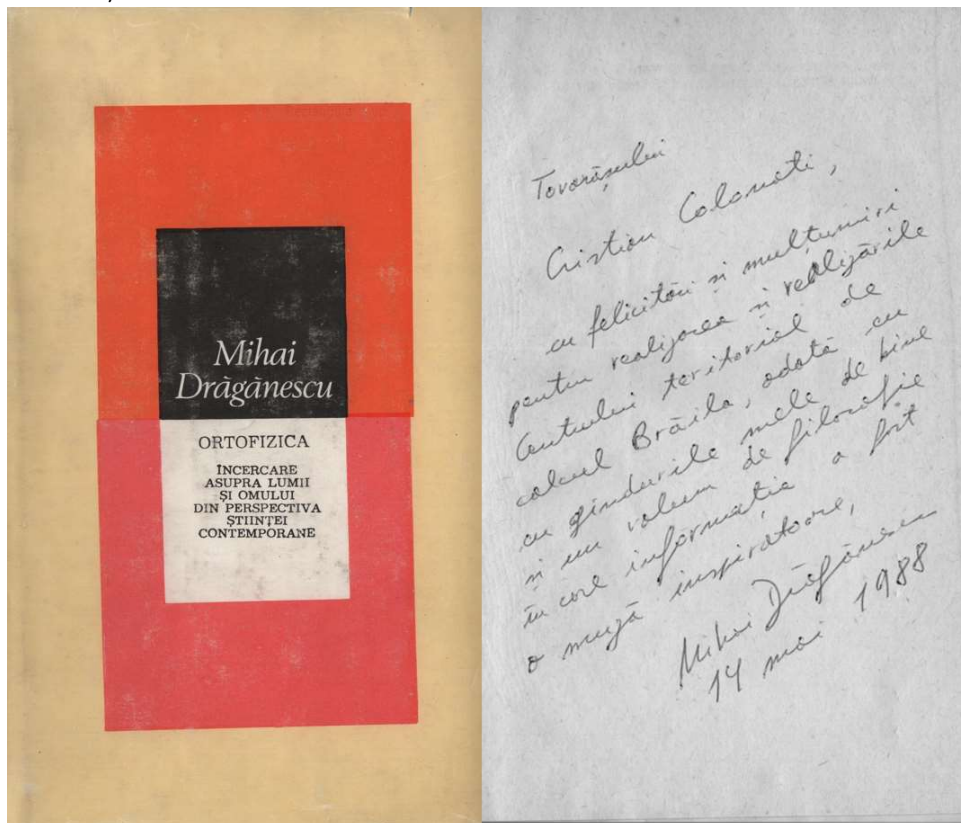
Și acum o întrebare simplă: ce s-ar fi întâmplat la Brăila dacă așa cum era în planul inițial de eșalonarea înființării și dotării cu echipamente rămâneam în 1982 și nu s-ar fi produs devansarea aprobată pentru anul 1972?

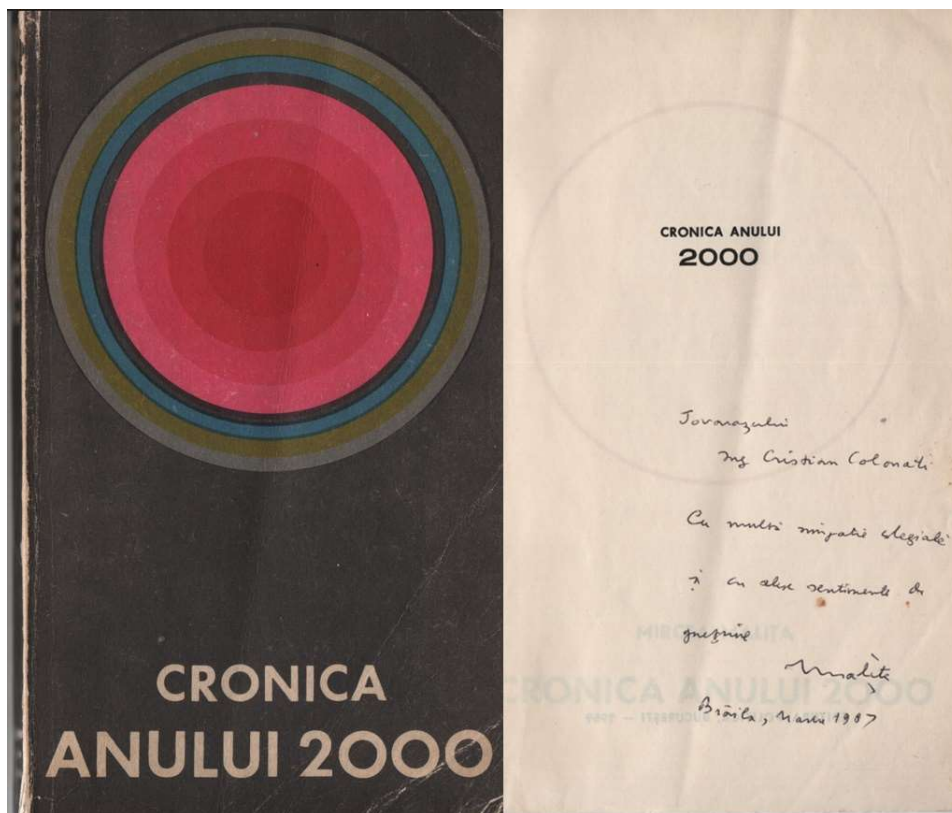
Nici nu vreau să mă gândesc la așa ceva! Haide să facem un exercițiu care se face în poveștile și filmele de SF – Science Fiction despre deplasarea în timp și să apreciem consecințele asupra ce a fost și ce este acum dacă am fi rămas în 1982.

- În primul rând noi, cei care am lucrat împreună 20 de ani, nu ne-am fi înălțit. Fiecare ar fi avut o altă soartă.
- Această minunată echipă de informaticieni și beneficiari ai noilor tehnologii de calcul nu ar fi existat.
- Nu se știe dacă partenerii noștri din Brăila ar fi putut face aplicații informatice care au ajutat în funcționare.
- Probabil clădirea CTCE nu ar mai fi existat iar "Poșta lui Cuza", care a fost demolată, era un muzeu.
- În consecință Pancronex și alte unități care funcționează în actualul sediu nici nu ar fi existat.
- Proiectanții de la ISPE nu ar mai fi avut de lucru la unul din proiectele embematice.
- Constructorul ICMJ ar fi pierdut o lucrare complexa foarte rentabilă.
- Brăila în ansamblu ar fi fost mai săracă material și rămasă în urmă din punct de vedere al competențelor.

Pot fi găsite și alte consecințe nebănuite dar propun să rămânem în domeniul concret al întâmplărilor frumoase care le-am trăit împreună în această viață. Soarta a vrut ca să mă aflu la locul potrivit în momentul potrivit și să valorific cu argumente o oportunitate pe care mi-o dădeau competențele câștigate prin muncă până atunci. Am pornit la drum foarte tineri... eu la 33 de ani și ne-am despărțit după 20 de la 53 de ani. La început eu eram printre cei mai bătrni, restul colaboratorilor erau foarte tineri abia ieșiți după băncile școlilor sau facultăților.

În decursul anilor am fost vizitați de multe persoane interesate de activitatea noastră sau pentru că era o activitate nouă și remarcabilă. O recunoaștere a rezultatelor deosebite obținute de CTCE Brăila a venit din partea a două importante personalități din informatică. Cele două vizite au fost făcute de domnul academician prof. Mihai Drăgănescu și director general al ICI în anul 1986 precum și cea a academicianului Mircea Malița în anul 1987 care au avut aprecieri remarcabile pentru CTCE Brăila. Impresiile acestea au fost scrise pe cărțile lor și de fapt nu mi se adresează mie ci activității colectivului de la CTCE.

În ampla lucrare „**PIONIERII INFORMATICII ROMÂNĚȘTI – ROINFO**”
60 de ani de informatică românească
 prezentată la începutul acestor amintiri istorice, la paginile 199-200 din volumul IV apare menționat CTCE Brăila.

3. Centrul Teritorial de Calcul Electronic Brăila (CTCE)/Societatea de servicii informatice Brăila – S.A.

Sursa: Cristian Colanati, <https://ctcebraila.wordpress.com/>

O evoluție cu rezultate pozitive în domeniul informaticii (Nota ed).

Mulțumiri:

Adreșăm mulțumirile noastre domnului *Cristian Colanati* pentru informațiile și fotografiile postate la adresa Web de mai sus (Nota ed.)

- Denumirea: *Societatea de Servicii Informatice Brăila – S.A.*
- Anul 1972 – 1 iunie, înființarea CTCE Brăila
- După anul 2000, noua societate informatică a suferit schimbări și preocupări adaptate noilor tehnologii și direcții de dezvoltare în informatică și în pregătirea utilizării calculatoarelor pe scară largă.
- 1 iunie 2017 – Aniversarea celor 45 de ani de la înființarea *Centrului Teritorial de Calcul Electronic Brăila/ Societatea de Servicii Informatice (SSI)*, apoi prin privatizare sub numele de *Pancronex*.

CTCE. BRĂILA -EVOLUȚIE	
1. Înființarea centrului de calcul	01 iunie 1972
2. Deschiderea fînăfării	decembrie 1972
3. Organizare sanțier - demolare	martie 1973
4. Săpătură - fundatii - piloți	august 1973
5. Structură rezistență	mai 1974
6. Zidărie, tencuială	iulie 1974
7. Finisaje inferioare	septembrie 1974
8. Finisaje exterioare	noiembrie 1974
9. Instalații electrice	noiembrie 1974
10. Instalații încălzire	noiembrie 1974
11. Instalații împarf	ianuarie 1975
12. Calculator FELIX C-256 - P40	februarie 1975
13. Punere în funcțiune P40	iunie 1975
14. Calculator FELIX C-256 - P52	septembrie 1975
15. Punere în funcțiune P-32	decembrie 1975

Anul 1975, Clădirea CTCE Brăila

Lucrul în 3 schimburi. Operator în tura de noapte

Unitate de disc magnetic (HD),
capacitate 6 MB

Una din mașinile Juky de perforare/verificare cartele

Centrul de formare și perfecționare în informatică
– CFPI (coord. ing. Marcel Petre)

Echipa de proiect (hardware-software)

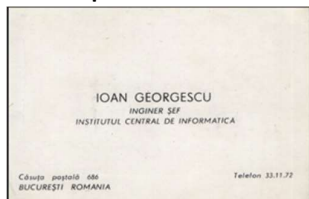
Bibliografie și capturi de ecran.

<https://sites.google.com/g.unibuc.ro/moisil/pionierii-informaticii-rom%C3%A2ne%C8%99ti>

<https://www.crist.ro/biblioteca/volume/istoria-informaticii-rom%C3%A2ne%C5%9Fti-volumul-iii>

<https://www.crist.ro/biblioteca/volume/istoria-informaticii-rom%C3%A2ne%C5%9Fti-volumul-iv>

Post scriptum.

Păstrez și acum cartea de vizită a specialistului instructor la CEPECA și apoi inginer șef la ICI dul. Ing. Ioan Georgescu autor al lucrării de informatică "Sisteme de operare". Mențiunea domniei sale la întâlnirea de la CC al PCR din 15 noiembrie 1971 în favoarea CTCE Brăila a fost probabil una hotărâtoare în apariția noastră pe harta informaticii și o picătură în "istorie".

*Cu cele mai bune sentimente vă urează sănătate și ani mulți Cristian Colonati.
București ianuarie 2023*